

عنوان مقاله:

مقایسه تأثیر پیچیدگی رمزگذاری واژی بر روانی گفتار کودکان عادی و لکنتی ۹-۶ سال شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه آشیو توابخشنی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده‌گان:

Sara Ramezani – University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences

Reza Nili-Pour – University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences

Fariba Yadegari – University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences

Mehdi Rahgozar – University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences

خلاصه مقاله:

هدف: لکنت یکی از شایع‌ترین اختلالات گفتاری است با وجود این، علت آن به درستی مشخص نیست و احتمالاً یک اختلال چند عاملی است. هدف از تحقیق حاضر بررسی و مقایسه تأثیر پیچیدگی رمزگذاری واژی بر روانی گفتار کودکان عادی و لکنتی ۹-۶ سال شهر تهران در سال ۱۳۸۸ می‌باشد. روش بررسی: این پژوهش مقطعی و توصیفی تحلیلی بر روی ۱۸ کودک مبتلا به لکنت شدید و خیلی شدید و ۱۸ کودک عادی انجام گرفت. روش نمونه‌گیری در مورد کودکان لکنتی از نوع در دسترس و گروه عادی بر اساس همتا سازی با کودکان لکنتی از نظر سن و جنس و محل سکونت بود. برای بررسی عملکرد فرآیند رمزگذاری واژی و تأثیر پیچیدگی این فرآیند بر روانی گفتار از آزمون تکرار ناکلمه استفاده شد. محرك‌ها به طور تصادفی و با فاصله زمانی ۵ ثانیه از طریق یک هدفون مدل SOMIC SM-۸۱۸ متصل به کامپیوتر برای هر آزمودنی پخش می‌شدند سپس از وی درخواست می‌شد در این فرست محرک شنیده شده را تکرار کند. یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان دادند که در کودکان مبتلا به لکنت درصد روانی گفتار، با افزایش پیچیدگی واژی کل محرك‌ها، به طور معناداری بیشتر از کودکان عادی کاهش یافت ($P < 0.05$). نتیجه گیری: نتایج نشان داد که در کودکان آن، وقوع انواع الگوهای لکنت شود.

کلمات کلیدی:

لکنت، Stuttering، Phonological encoding complexity، Covert repair، Non-Word repetition، پنهان، تکرار ناکلمه

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1854032>

